

INLEDNING

I oktober 2013 blev jag inbjuden att delta i en sinnesrogudstjänst i Stora Kopparbergs kyrka i Falun. Jag gjorde en så kallad delning och den har efterfrågats av många människor och jag har därför valt att låta den texten fungera som inledning till Fragment, så att flera får möjlighet att ta del av livsöden som drabbar. Från början så omfamnar Fragment mina upplevelser kring min son Björns liv sjukdom och död, så som undertiteln anger, men vid gudstjänsten så var jag mogen att även berätta om min hjärtevän Willy och hans bortgång, därför att allt hänger ihop! De har båda gått över till andra sidan under 2012, men sorgen och saknaden har öppnat en väg in till Livskällan, Urkraften och visat mig att energierna inte försvinner för att vi lämnar våra fysiska skal.

Fragment är en blandning av vad jag kallar budskap som kommit till mig och texter som jag formulerat själv. Jag har inte tagit någon språklig eller grammatisk hänsyn i texterna, utan de har fått leva sitt eget liv, då jag menar att detta också har sin betydelse om man vill analysera och reflektera över innehållet på ett djupare plan med flera dimensioner.

Vid tillfället för delningen i Kopparbergs kyrka, så hade jag valt ut en text från Fragment, med titeln »Blå diamant» och jag har lämnat den kvar i den så kallade delningstexten. I den här

versionen av Fragment i sin helhet, så finns »Blå diamant» även att ta del av lite längre fram i skriften.

Björns stora hobby var fotografering. Döm om min förvåning när jag började gå igenom hans fotomaterial och hittade bilder som var som gjorda för »Fragment». Det känns förunderligt att han fortfarande är med och att vi fått möjlighet till denna samproduktion!

Jag hoppas du vill resa med mig och Björn på vägen fram genom Fragment och att du får uppleva, känna in och få tröst och inspiration om du behöver!

DELNING VID SINNESROGUDSTJÄNST

Hej! Jag heter Marianne

Jag vill dela min sorg men också min tacksamhet och förundran över livets mirakler med er.

I början av år 2012 så förlorade jag min hjärtevän Willy och drygt ett halvår senare min älskade son Björn. Båda drabbades av hjärntumör, fastän de inte ens var biologiskt släkt med varandra. Detta är mitt ... vårt Harrisburgh ... alltså något helt osannolikt! Det har varit oerhört påfrestande med många år av sjukdom och till slut död! Men ändå inte bara påfrestande, utan också en oerhört givande tid där vi levt livet så innehållsrikt och fullt ut som jag tror det är få förunnat att leva. Vi har varit ... och är fortfarande en stark trio, som turats om att bära varandra när orken ibland sviktat. Jag är så tacksam över att jag fått och fortfarande får dela deras liv!

Björn genomgick en andra operation av hjärntumör i september 2011. Han låg kvar länge på Uppsala akademiska sjukhus. Vi fanns där för honom hela tiden, jag, Björns pappa Roland och hans älskade bror Thomas. Han klarade inte sin sjukdom, utan gick över till andra sidan i november 2012. Björn dog 34 år ung ... oändligt älskad och oändligt saknad.

När människor frågar mig ... hur klarar du det här ... så brukar jag svara ... vad har man för val? Antingen tar man sig själv av daga ... eller så lever man som en Zombie eller så väljer man

livet. Och livsgnistan, Gudagnistan är stark ... jag lovar ... !

Björn och Willy ... två så otroligt levnadsglada personer som också spridit så mycket glädje, humor, kärlek och optimism till andra. Det är något jag vill fortsätta med och jag är numer ett språkrör för dem båda och jag upplever också att jag är ett språkrör för Livets källa ... universum ... änglarna ... eller kalla det vad Du vill. Det låter förmätet ... men den upplevelsen är så stark att jag inte kan förneka den ... Kanske beror det också på att jag valt »livet». Och vad är livet, tid och tillvaro egentligen? Finns vi överallt och ingenstans, som en kraft, en energi så stark att inget kan motstå. Finns våra älskade och änglarna så nära att vi förnimmer deras närvaro bara vi ger oss tid att känna efter ... att riktigt lyssna ... känn in så upplever du!

Några månader innan Björn gick bort, så började jag få texter till mig ... oftast väcktes jag precis i gränslandet mellan vakenhet och sömn ... satte mig kapprak upp i sängen och bara skrev ... det fanns ingen tveksamhet i skrivandet, utan pennan bara flöt över papperet. Ibland har jag hållit i pennan själv ... men långt ifrån alltid ... Jag har frågat mig många gånger om jag blivit fullständigt knäpp och förvirrad av sorgen, eller är det så att när något går så fullständigt sönder, det är då som vi når vårt innersta, själva essensen av livets innebörd, att vi blir sanna mot oss själva ... tar oss tid att lyssna inåt och kommunicera med urkraften. Jag har också frågat mig många gånger, När vågar vi lyssna och tro på vår inneboende kunskap? ... När vågar vi tro på att magkänslan är sann? När vågar vi känna tillit? Vad ska man tro om ett »budskap» som t.ex. texten: »Blå diamant» som kom till mig någon månad efter att Björn lämnat den fysiska världen ... som vanligt en natt ... när allt stillat sig?

Blå diamant ...

Han som bär ett svärd där korset är beklätt med ädla stenar, må vara den man som du söker ...

Allt är slut och allt är början och tiden rasar där emellan ...

Du ska frambära underbara gåvor i en orolig tid. Du ska vara den som inte förgör ... utan skapar. ORDET ska vara din följedragare och i detta ska du vara stark.

Så är ock du en moder av Guds skapelse ... och du ska frambära en dyrbar gåva ... så att jorden kan få växa och bli den blå diamant den är ämnad.

Det blå ljuset skall träffa dig och förlama dina sinnen, för att du ska kunna ta in den nya tiden. Vågorna ska så skölja fram i en värmeflod, så stark och strid att intet kan kvarstå. Huru det nu är ... så är den oändliga diamantens blå låga så stark och strålande att intet kan motstå dess kraft.

Intet blir som förr, då intet är nu och intet är då ... utan allt är I ETT.

Må kraften träffa dig och omvandla dig till kärleks-energiens riddare. Dra så ut och strid för Kärleken ... den största av alla!

Jag vill avsluta med att säga att jag i alla fall har en sak gemensamt med Moder Maria! Jag har burit, fött och delat livet med en underbar son. Han har lämnat den fysiska världen ... men öppnat mitt hjärta för den enda sanningen ...

Att du Gud är Kärleken och Kärleken är du Gud ...

Och därigenom hör vi för alltid samman ...

Fortsätt därför ge Kärlek evinnerligen ... evinnerligen ... evinnerligen ...

Jag älskar dig också min fina, underbara son Thomas och alla som finns kvar av min familj!